Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
26 päivänä heinäkuuta 2017 [1]

Asia C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
vastaan

Giant (China) Co. Ltd

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Asetus (EU) N:o 502/2013 – Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonti – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 18 artiklan 1 kohta – Yhteistyö – Käsite ”tarvittavat tiedot” – Yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö – Toimenpiteiden kiertämisen riski

I Johdanto

1. Nyt käsiteltävä asia koskee valitusta, jonka on tehnyt European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), eurooppalaisten polkupyörien valmistajien etuja valvova yhdistys. Valituksessaan EBMA vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 26.11.2015 antaman tuomion Giant (China) v. neuvosto [2] (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kyseinen tuomioistuin kumosi 29.5.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 502/2013 [3] (jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin se koski kiinalaista polkupyörien valmistajaa Giant (China) Co. Ltd:tä (jäljempänä Giant).

2. EBMA, jota tukevat Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (jäljempänä yhdessä toimielimet), riitauttaa pääasiallisesti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa tekemän johtopäätöksen, jonka mukaan neuvosto ei voinut minkään vetoamansa seikan perusteella kieltäytyä riidanalaisessa asetuksessa soveltamasta Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia.

3. Nyt käsiteltävä asia tarjoaa unionin tuomioistuimelle tilaisuuden antaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 [4] (jäljempänä perusasetus) 18 artiklan soveltamista koskevia selvennyksiä; kyseisessä säännöksessä säädetään tilanteesta, jossa asianomaiset osapuolet eivät toimi yhteistyössä polkumyyntitutkimusten yhteydessä, tarkemmin sanottuna kyseisen artiklan 1 kohtaan sisältyvän käsitteen ”tarvittavat tiedot” osalta.

1 Alkuperäinen kieli: ranska.

2 T-425/13, ei julkaistu, EU:T:2015:896.

3 Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen tapahtuvasta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 990/2011 muuttamisesta 29.5.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 502/2013 (EUVL 2013, L 153, s. 17).

4 Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan tutkimuksen aikaan Euroopan unionin toteuttamia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevat säännökset sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51, ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22).

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa, jotka koskevat vientihinnan määrittämistä, säädetään seuraavaa:

”8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.”

5. Perusasetuksen 18 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

– –”

III Asian tausta ja riidanalainen asetus

A Menettely, jonka päätteeksi riidanalainen asetus annettiin

6. Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion, johon tässä yhteydessä viittaan, 1–25 kohdassa. Muistutan tämän menettelyn osalta ainoastaan, että komissio ilmoitti 9.3.2012 määräämiään (ja useaan otteeseen uudelleen tarkastelemiaan) polkumyyntitoimenpiteitä, joita sovelletaan Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa unioniin, koskevan oma-aloitteisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta.[5]

7. Kiinalaisista vientiä harjoittavien tuottajien ryhmistä, jotka ovat ilmoittaneet harjoittaneensa vientiä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (1.1.–31.12.2011), yksi oli konserni, johon Giant kuuluu (jäljempänä Giant-konserni).

5 Ks. lisäksi valituksenalaisen tuomion 2–8 kohta.

8. Yksi Giant-konserniin kuuluvista yrityksistä oli Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (jäljempänä GP), Giant-konsernin ja Jinshan Development and Constructionin (jäljempänä Jinshan) yhteisyritys.[6] Koska GP lopetti toimintansa syyskuussa 2011 ja koska se on selvitystilassa, Giant-konserni pyysi komissiolta, että se jätettäisiin tutkimuksen ulkopuolelle.

9. Komissio lähetti Giantille 15.5.2012 markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevan lomakkeen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Lisäksi se ilmoitti Giantille, että jos tämä halusi saada markkinatalousaseman, kaikkien etuyhteydessä olevien Kiinassa sijaitsevien yritysten, myös GP:n, oli täytettävä markkinatalouskohtelun pyytämistä koskeva lomake, koska kyseinen yhtiö valmisti polkupyöriä ja oli tutkimusajanjaksolla Giant-konsernin suurin viejä unioniin suuntautuvassa viennissä.

10. Komissio ilmoitti Giantille useaan otteeseen tutkimuksen aikana käydyn kirjeenvaihdon yhteydessä pääasiallisesti katsovansa, että Giant-konsernin ja konsernin, johon Jinshan kuului (jäljempänä Jinshan-konserni) – joiden tärkeimmät investoinnit kohdistuivat polkupyörien valmistukseen ja myyntiin –, välillä oli yhteys GP:n kautta. Komission mukaan Giantin oli siten palautettava markkinatalouskohtelun pyytämistä koskeva lomake ja vastaus polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen myös Jinshan-konserniin kuuluvien yritysten osalta. Lisäksi komissio ilmoitti Giantille, että mikäli tämä ei esittäisi kyseisiä lomakkeita ja kyselyitä, se soveltaisi perusasetuksen 18 artiklaa ja hylkäisi Giant-konsernin toimittaman markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön.[7]

11. Giant toimitti tutkimuksen aikana markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevan lomakkeen kuudesta konserniinsa kuuluvasta yrityksestä, muun muassa GP:stä. Tämän jälkeen se lähetti vastaukset polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen 11:stä konserniinsa kuuluvasta, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja vientiin osallistuvasta yrityksestä, muun muassa GP:stä, sekä kuudesta unionin alueelle sijoittautuneesta myyntiä harjoittavasta tytäryhtiöstä. Se ilmoitti kuitenkin useaan otteeseen, että koska sen ja Jinshanin välillä oli ainoastaan hyvin epäsuora yhteys GP:n kautta, sillä ei ollut velvollisuutta eikä mahdollisuutta toimittaa markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaa lomaketta eikä täyttää polkumyyntiä koskevaa kyselylomaketta Jinshanista ja sen tytäryhtiöistä.[8]

12. Komissio ilmoitti Giantille 23.10.2012, että koska se ei ollut saanut markkinatalouskohtelua koskevaa pyyntöä Jinshan-konserniin kuuluvista yrityksistä, sen oli mahdotonta tutkia Jinshanin markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön sisältöä. Näin ollen komissio päätti soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja sivuuttaa kokonaisuudessaan Giantin markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön yhteydessä esittämät tiedot.

13. Komissio ilmoitti Giantille 21.3.2013, että se oli aikeissa soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja tehdä päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella myös vientihinnan määrittämiseksi, koska kaikkia GP:hen etuyhteydessä olevia osapuolia koskevien kattavien tietojen puuttuessa oli mahdotonta laatia riittäviä ja luotettavia vientihintaa koskevia laskelmia yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi GP:tä ja näin ollen koko Giant-konsernia varten.

B Riidanalainen asetus

14. Neuvosto antoi 5.6.2013 riidanalaisen asetuksen. Neuvosto hylkäsi Giant-konsernin esittämän markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön kyseisen asetuksen johdanto-osan 63 ja 64 perustelukappaleessa sillä perusteella, että kyseisen konsernin komission tietopyyntöihin lähettämä vastaus oli selvästi riittämätön. Neuvosto totesi, että se, että Giant kieltäytyi toimittamasta kaikkia tarvittavia tietoja konserninsa rakenteesta, oli johtanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamiseen ja kyseisen pyynnön hylkäämiseen.

6 Ks. valituksenalaisen tuomion 14 kohta, jossa täsmennetään GP:n määräysvaltarakenne.

7 Ks. valituksenalaisen tuomion 15 ja 17 kohta.

8 Ks. valituksenalaisen tuomion 16, 18–20, 22 ja 24 kohta.

15. Tämän jälkeen neuvosto lisäksi totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 131–141 perustelukappaleessa, että Giantin vientihinnan määrittämiseksi oli sovellettu perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa.

16. Neuvosto esitti, että Giant oli kieltäytynyt toimittamasta komission yksiköille tarvittavia tietoja konsernin rakenteesta ja olennaisia tietoja Jinshan-konserniin kuuluvien yritysten toteuttamasta tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta sekä unioniin suuntautuneen viennin määrästä ja hinnasta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tutkimuksessa oli vahvistettu, että yksi Giant-konsernin tytäryhtiö - nimittäin GP - oli etuyhteydessä Jinshan-konserniin yhteiseen osakkeenomistukseen liittyvien, rakenteellisten ja johtoon liittyvien tiiviiden yhteyksien kautta ja että tämä konserni osallistui tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin. Koska markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaan lomakkeeseen ja polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen ei ollut saatu vastausta Jinshan-konserniin kuuluvien yritysten osalta, neuvosto ei ollut voinut määrittää, missä määrin konsernin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannolla ja myynnillä oli ollut vaikutusta vientihinnan määrittämiseen GP:n ja näin ollen koko Giant-konsernin osalta. Neuvoston mukaan ei siten ollut mahdollista tehdä kattavia ja luotettavia laskelmia vientihinnasta ja näin ollen määrittää yksilöllistä polkumyyntimarginaalia GP:lle ja koko Giant-konsernille. [9]

17. Vastaukseksi Giantin esittämään väitteeseen, jonka mukaan missään tapauksessa ei ollut riskiä mahdollisten polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisestä, koska GP, joka oli ainoa yhteys kyseisten kahden konsernin välillä, oli lopettanut kaiken toimintansa syyskuussa 2011, neuvosto huomautti, että tutkimusajanjakson lopulla GP oli edelleen olemassa yksikkönä ja että sen vuoksi tuotantotoiminta olisi voitu aloittaa uudelleen koska tahansa tulevaisuudessa. [10]

18. Riidanalaisen asetuksen mukaan Giantiin sovellettava lopullisen polkumyyntitullin taso oli siten edelleen 48,5 prosenttia eli kaikkiin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joille ei ole myönnetty yksilöllistä kohtelua, sovellettava taso.

IV Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

19. Giant nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.8.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista. Giant vetosi kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisessa tuomiossa kuitenkin vain kolme kanneperustetta. [11]

20. Unionin yleinen tuomioistuin huomautti ensin, että neuvosto oli kieltäytynyt myöntämästä Giantille yksilöllistä kohtelua kahden seikan perusteella: yhtäältä GP:hen etuyhteydessä olevia osapuolia – tarkemmin sanottuna Jinshan-konserniin kuuluvia yrityksiä – koskevien kattavien tietojen puuttumisen vuoksi, minkä vuoksi vientihintaa ja siten yksilöllistä polkumyyntimarginaalia Giant-konsernia varten oli sen mukaan mahdotonta määrittää, ja toisaalta mahdollisten polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisen riskin vuoksi. Tässä tilanteessa unionin yleinen tuomioistuin päätti ensin käsitellä näitä kahta näkökohtaa koskevia kanneperusteita.

21. Ensimmäisestä näkökohdasta unionin yleinen tuomioistuin totesi, että Giantin toimittamien tietojen perusteella neuvostolla oli tarvittavat tiedot luotettavan vientihinnan laskemiseksi Giant-konsernia varten ja näin ollen yksilöllisen polkumyyntimarginaalin ja -tullin määrittämiseksi kyseistä konsernia varten. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan neuvosto toimi näin ollen

9 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 131–135 perustelukappale.

10 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 137 perustelukappale.

11 Nämä olivat yhtäältä kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa ja viides kanneperuste ja toisaalta seitsemäs kanneperuste, jotka Giant oli esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa. Ks. lisäksi valituksenalaisen tuomion 46–51 kohta.

virheellisesti soveltaessaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa Giantiin ja perustellessaan Giant-konsernin vientihinnan määrittämistä koskevia päätelmiään käytettävissä olleilla tiedoilla.[12] Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän jälkeen neuvoston perustelut sen väitteen tueksi, jonka mukaan Giant oli esittänyt menettelyssä vääriä tai harhaanjohtavia tietoja.[13]

22. Toiseen näkökohtaan liittyen unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei neuvosto voinut nyt käsiteltävän tapauksen olosuhteissa vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymistään soveltaa Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia.[14]

23. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli siten, ettei neuvosto voinut minkään vetoamansa seikan perusteella kieltäytyä soveltamasta Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia, ja kumosi näin ollen riidanalaisen asetuksen kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta tarkastelematta muita sen esittämiä kanneperusteita.

V Asianosaisten vaatimukset

24. Valituksessaan EBMA vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, ratkaisemaan pääasian ja hylkäämään kumoamiskanteen tai palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle kumoamiskanteen asiakysymyksen ratkaisemista varten. EBMA vaatii myös, että unionin tuomioistuin velvoittaa Giantin korvaamaan valituksesta ja sen väliintulosta unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

25. Giant vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja/tai että se on selvästi perusteeton, ja näin ollen hylkäämään sen kokonaisuudessaan perustellulla määräyksellä, joka tapauksessa jättämään valituksen tutkimatta ja/tai toteamaan, että se on perusteeton, sekä velvoittamaan EBMA:n korvaamaan tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

26. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 172 artiklan nojalla esittämissään vastineissa neuvosto ja komissio vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, ratkaisemaan pääasian ja hylkäämään kumoamiskanteen tai palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle kumoamiskanteen asiakysymyksen ratkaisemista varten. Lisäksi ne vaativat, että unionin tuomioistuin velvoittaa Giantin korvaamaan niille unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

VI Analyysi

27. EBMA esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, joihin neuvosto ja komissio yhtyvät.

28. Ensimmäiset kaksi perustetta, joita on tarkasteltava yhdessä, koskevat useita oikeudellisia virheitä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisessa. EBMA moittii tässä yhteydessä myös unionin yleistä tuomioistuinta oikeudellisen valvontavaltansa rajojen ylittämisestä. Kolmannessa valitusperusteessaan EBMA väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä analyysissaan, jonka mukaan toimenpiteiden kiertämisen riskiä ei ole.

12 Valituksenalaisen tuomion 56–70 ja 77 kohta.

13 Valituksenalaisen tuomion 71–76 kohta.

14 Valituksenalaisen tuomion 79–90 kohta.

A Ensimmäinen ja toinen valitusperuste

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

29. EBMA, jota toimielimet tukevat, riitauttaa kahdessa ensimmäisessä valitusperusteessaan unionin yleisen tuomioistuimen analyysin, joka sisältyy valituksenalaisen tuomion 56–78 kohtaan. EBMA esittää kyseisissä kahdessa valitusperusteessa pääasiallisesti neljä väitettä, joista kolme ensimmäistä koskevat perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista ja joista neljäs [15] koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt oikeudellisen valvontavaltansa rajat.

30. EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta ensin siitä, että se on käyttänyt perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamista koskevassa arvioinnissaan neuvoston riidanalaisessa asetuksessa tekemää virheellistä oikeudellista analyysia.

31. EBMA:n mukaan toimielimet voivat käyttää perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja ”käytettävissä olevia tietoja” seuraavilla kolmella tavalla: ”yleisesti” kaikkien asianomaisen osapuolen toimittamien tietojen valossa, kattavan tietojen kokonaisuuden, kuten markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, valossa tai kaikkien tietojen tiettyjen näkökohtien valossa.

32. Unionin yleinen tuomioistuin on sen mukaan käyttänyt valituksenalaisessa tuomiossa lähtökohtanaan virheellistä olettamaa siitä, että neuvosto on soveltanut Giantin vientihintaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa (mikä vastaa toista edellisessä kohdassa kuvatuista kolmesta tapauksesta). Neuvosto on sen mukaan sitä vastoin soveltanut 18 artiklaa ”yleisesti” Giant-konserniin sen vuoksi, että Giant oli kieltäytynyt toimittamasta kattavia tietoja konsernin rakenteesta ja erityisesti kaikista Giant-konsernin yritysten ja Jinshan-konsernin yritysten välisistä GP:n kautta muodostuvista yhteyksistä. Kieltäytymisen vuoksi toimielimet eivät saaneet täsmällistä käsitystä yhteistyökumppanin henkilöllisyydestä.

33. Komissio yhtyy tähän väitteeseen ja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut riidanalaista asetusta virheellisesti katsoessaan, että perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltaminen ei koskenut tosiasiallisen viejän konsernirakenteen määrittämistä, vaan myöhempää kysymystä vientihinnan määrittämisestä.

34. Toiseksi EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan Giantin tekemää yhteistyötä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan yhteydessä. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, ettei Giant ollut toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, koska se ei ollut toimittanut vähimmäistietoja, joiden ansiosta toimielimet voisivat saada kattavan ja täsmällisen kuvan kaikkien sen konserniin etuyhteydessä olevien, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin osallistuvien yritysten toiminnasta. Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, Giant-konsernin, GP:n ja Jinshan-konsernin välisten suhteiden merkitys ei EBMA:n mukaan rajoittunut suoraa myyntiä koskeviin liiketoimiin. Ilman perus- ja vähimmäistietoja toimielimet eivät voineet sen mukaan arvioida Jinshan-konsernin osallistumisen merkitystä ja erityisesti mahdollisia keinoja, joilla kyseinen konserni on voinut vaikuttaa GP:n ja siten Giant-konsernin toimintaan. EBMA mainitsee esimerkkeinä sellaiset Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin väliset mahdolliset markkinoiden jakamista koskevat sopimukset tai yhteiset hintapolitiikat, jotka eivät ilmene Giantin tutkimuksen aikana laatimista myyntitaulukoista tai konsernitilinpäätöksestä mutta jotka olisi mahdollista jäljittää vertaamalla kaikkien yritysten toimittamia tietoja. Neuvosto yhtyy tähän väitteeseen.

15 Kyseinen väite on todellisuudessa erillinen valitusperuste.

35. Kolmanneksi EBMA väittää, että valituksenalaisella tuomiolla virheellisesti aiheutetaan komissiolle liiallinen todistustaakka etuyhteydessä olevien, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin osallistuvien yritysten osalta edellytettyjen perus- ja vähimmäistietojen tarpeellisuudesta. Etuyhteyden olemassaolo ja tällainen osallistuminen riittäisivät tekemään polkumyyntikyselyvastauksesta perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”tarvittavia” tietoja. Komissio yhtyy tähän väitteeseen ja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen virheellinen tulkinta kääntää perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetun todistustaakan ja tarjoaa ”kannustimen” yrityksille, jotka päättävät olla vastaamatta kattavasti komission polkumyyntitutkimusten kysymyksiin.

36. Neljänneksi EBMA, jota toimielimet tukevat, moittii unionin yleistä tuomioistuinta ennen kaikkea siitä, että se korvasi toimielinten arvioinnin omallaan tehdessään johtopäätöksiä esitettyjen osittaisten todisteiden perusteella eikä siten ottanut huomioon toimielinten laajaa harkintavaltaa.

37. Neuvosto huomauttaa tässä yhteydessä, että tietojen ja niiden tarpeellisuuden arviointi ovat monimutkaisia toimia ja että toimielimillä on laaja harkintavalta valita polkumyyntitutkimuksessa tarvittaviksi katsomansa tiedot. Neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti todennut mahdollisen arviointivirheen ilmeisyyden ja ettei se tarkemmin sanottuna ole soveltanut oikeuskäytännössä määriteltyä luotettavuustestiä. Neuvoston mukaan se ei tarkistanut, olivatko Giant-konsernin toimittamat todisteet riittävät, jotta voitiin päätellä, ettei unionin toimielinten tutkimusajanjaksolla tekemä arviointi ollut luotettava. Komissio huomauttaa, että juuri komissio itse määrittelee, mitkä tiedot ovat ”tarvittavia” ja mitkä ovat sellaisten tietojen toimittamatta jättämisen seuraukset. Sen mukaan ei ole unionin yleisen tuomioistuimen tehtävä tehdä tutkimusta uudelleen tai korvata toimielinten arviointeja omillaan.

38. Giant väittää ensin, että ensimmäinen ja toinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta, sillä ne koskevat unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikastosta tekemää arviointia, joka ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan valitusasioissa. Toissijaisesti se väittää, että EBMA:n esittämät valitusperusteet on hylättävä perusteettomina.

2. Arviointi

a) Tutkittavaksi ottaminen

39. Ensiksi on tutkittava, voidaanko kaksi ensimmäistä valitusperustetta ottaa tutkittavaksi. Giantin mukaan ne eivät täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

40. Tässä yhteydessä on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään asian tosiseikaston ja arvioimaan sitä ja lähtökohtaisesti arvioimaan sitä todistusaineistoa, johon se on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että esitetty todistusaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston ja todisteiden arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on kuitenkin SEUT 256 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan näiden tosiseikkojen oikeudelliseen luonnehdintaan ja unionin yleisen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa. [16]

41. EBMA moittii nyt käsiteltävässä asiassa kahdessa ensimmäisessä valitusperusteessaan unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisia virheitä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisessa: ensinnäkin se on EBMA:n mukaan käyttänyt kyseiseen säännökseen perustuvassa arvioinnissaan virheellistä oikeudellista analyysia, toiseksi se on arvioinut Giantin tekemää yhteistyötä

16 Ks. vastaavasti tuomio 12.1.2017, Timab Industries ja CFPR v. komissio (C-411/15 P, EU:C:2017:11, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

virheellisesti kyseisen säännöksen valossa, ja kolmanneksi se on asettanut komissiolle liiallisen velvoitteen. Neljänneksi EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on ylittänyt valvontavaltansa rajat, kun se on jättänyt ottamatta huomioon kyseisten toimielinten harkintavallan. On todettava, että kaikki nämä väitteet herättävät kiistatta oikeuskysymyksiä, jotka kuuluvat unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.

42. Koska kahden ensimmäisen valitusperusteen yhteydessä esitetyt väitteet eivät koske unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikastosta tekemää arviointia vaan oikeuksien loukkaamista, kyseiset väitteet on otettava tutkittaviksi. EBMA:n tai toimielinten kahden ensimmäisen valitusperusteen yhteydessä esittämiin väitteisiin mahdollisesti sisältyvät unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikoista tekemiä arviointeja koskevat perustelut on kuitenkin jätettävä tutkimatta.

b) Asiakysymys

1) Kolme ensimmäistä väitettä, jotka koskevat perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista

i) Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohta ja käsite ”tarvittavat tiedot”

43. Toimielimet valtuutetaan perusasetuksen 18 artiklan, jonka otsikko on ”Yhteistyön puuttuminen”, 1 kohdassa käyttämään käytettävissä olevia tietoja, jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä perusasetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimusta. Käytettävissä olevien tietojen käyttäminen on sallittua myös silloin, kun kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee, että nämä neljä edellytystä ovat vaihtoehtoisia, joten jos yksikin niistä täyttyy, toimielimet voivat käyttää käytettävissä olevia tietoja perustellakseen alustavat tai lopulliset päätelmänsä.[17]

44. Tässä yhteydessä on ensinnäkin huomautettava, että – kuten perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee – on katsottava, että kyseisellä säännöksellä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen[18] 6 artiklan 8 kohta, jonka valossa kyseistä säännöstä on mahdollisuuksien mukaan tulkittava, saatetaan osaksi unionin oikeutta.[19]

45. Todettakoon tämän jälkeen, että nyt käsiteltävä asia koskee ensimmäistä neljästä edellä mainitusta edellytyksestä, joiden täyttyessä toimielimet voivat perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan nojalla käyttää käytettävissä olevia tietoja. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 14–16 ja 21 kohdasta ilmenee, neuvosto on soveltanut riidanalaisessa asetuksessa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, koska Giant ei ollut toimittanut neuvoston tarvittavina pitämiä tietoja, ja unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen asetuksen, koska kyseistä säännöstä oli sovellettu tältä osin virheellisesti.

17 Ks. tästä 22.5.2014 annetun tuomion Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto (T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271) 44 kohta. Tämä ilmaus toistetaan useissa unionin yleisen tuomioistuimen tuomioissa, myös valituksenalaisessa tuomiossa (ks. 61 kohta).

18 Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteeseen 1 A sisältyvä sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta (GATT) (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus), joka on allekirjoitettu Marrakechissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL 1994, L 336, s. 1) Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdassa määrätään seuraavaa: ”Tapauksissa, joissa joku asianosaisista evää tarvittavien tietojen saannin tai ei muuten anna tarvittavia tietoja kohtuullisen ajan kuluessa tai huomattavalla tavalla estää tutkimuksia, voidaan väliaikainen ja lopullinen myönteinen tai kielteinen päätös tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.”

19 Ks. tästä yksityiskohtaisemmin ratkaisuehdotukseni Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2016:928, 34–37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. erityisesti tuomio 16.7.2015, komissio v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 44–46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan välisten suhteiden osalta ks. 4.3.2010 annettu tuomio Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. neuvosto (T-409/06, EU:T:2010:69, 103 kohta) ja 22.5.2014 annettu tuomio Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto (T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271, 40 kohta).

46. Tässä yhteydessä on todettava, ettei perusasetuksessa (eikä myöskään missään muussa unionin oikeuden säännöksessä) määritellä käsitettä ”tarvittavat tiedot”. Unionin tuomioistuimella ei ole ollut vielä tilaisuutta pohtia kyseistä käsitettä. WTO:n elinten päätöksentekokäytäntö, joka toistetaan unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, antaa kuitenkin hyödyllistä tietoa tämän käsitteen keskeisten piirteiden yksilöimiseksi.

47. WTO:n puitteissa perustettu paneeli on todennut, että päätös luokitella tiedot sen mukaan, ovatko ne polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja tarvittavia tietoja, on tehtävä kunkin tutkimuksen erityisten olosuhteiden valossa eikä abstraktisti.[20] Tietyssä tutkimuksessa ratkaiseva tieto ei ehkä olekaan yhtä merkityksellinen jossain muussa tutkimuksessa. Näin ollen tiedon tarpeellisuutta on arvioitava tapauskohtaisesti ja in concreto.

48. Paneeli totesi myös, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna tarvittavana tietona on pidettävä asianomaisen osapuolen hallussa olevaa tietoa, jonka polkumyyntitutkimuksesta vastaava viranomainen vaatii päätelmien tekemiseksi.[21]

49. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 44 kohdasta ilmenee, nämä tiedot ovat merkityksellisiä myös perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa mainitun käsitteen ”tarvittavat tiedot” tulkinnan kannalta. Kyseisen käsitteen määritelmässä ei voida kuitenkaan jättää ottamatta huomioon perusasetuksessa tarkoitettua polkumyyntimenettelyn rakennetta.

50. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että perusasetusta sovellettaessa nimenomaan komission tehtävänä on tutkimusta suorittavana viranomaisena ratkaista erityisesti, onko polkumyynnin vastaisen menettelyn kohteena olevaa tuotetta tuotu maahan polkumyynnillä, ja vaikka tässä yhteydessä kyseisen toimielimen ei siis pidä vierittää sille tältä osin kuuluvaa todistustaakkaa jollekin asianomaisista osapuolista, perusasetuksessa ei kuitenkaan anneta komissiolle tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi velvoittaa yhtiöt osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja. Tällaisissa tilanteissa toimielimet ovat polkumyyntimenettelyissä riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot asetetuissa määräajoissa. Osapuolten yhteistyö ja erityisesti niiden perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun polkumyyntikyselyyn antamat vastaukset ovat siten olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta.[22]

51. Lisäksi perusasetuksen 18 artiklan 6 kohdasta ilmenee, että jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

52. Näistä seikoista seuraa, että sovellettaessa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti tulkittaessa kyseiseen säännökseen sisältyvää käsitettä ”tarvittavat tiedot” on otettava huomioon erilaisia vaatimuksia.

20 Ks. WTO:n puitteissa perustetun paneelin kertomus, jonka otsikko on ”Korea – Anti-dumping duties on imports of certain paper from Indonesia” (WT/DS312/R) ja joka on laadittu 28.10.2005, 7.43 kohta. Ks. tästä myös tuomio 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto (T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271, 46 kohta).

21 Ks. WTO:n puitteissa perustetun paneelin kertomus, jonka otsikko on ”European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway” (WT/DS337/R) ja joka on laadittu 15.1.2008, 7.343 kohta. Ks. tästä myös tuomio 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto (T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271, 46 kohta).

22 Ks. vastaavasti tuomio 10.3.2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62, 87 kohta). Kiertämistä koskevasta menettelystä ks. analogisesti 4.9.2014 annettu tuomio Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 32 kohta).

53. Yhtäältä on varmistettava, että asianomaiset osapuolet osallistuvat tutkimukseen parhaan kykynsä mukaan tekemällä tosiasiallista ja täysimääräistä yhteistyötä [23] ja vaikeuttamatta tutkimusta. Tästä näkökulmasta niiden on toimitettava kaikki käytettävissään olevat tiedot, joita toimielimet pitävät tarpeellisina päätelmien tekemiseksi. Asianomaiseen osapuoleen sen puuttuvan tai vain osittaisen yhteistyön johdosta mahdollisesti kohdistuvat kielteiset seuraukset – joihin sisältyy se, että tämä voi joutua vähemmän suotuisaan tilanteeseen kuin jos se olisi toiminut täysimääräisesti yhteistyössä tutkimuksessa – on tarkoitettu kannustimeksi, jotta tämä osallistuisi tutkimukseen tekemällä täysimääräistä ja varauksetonta yhteistyötä.

54. Toisaalta toimielimet eivät kuitenkaan voi vaatia asianomaista osapuolta toimittamaan tietoja, jotka eivät selvästikään ole tarpeellisia päätelmien tekemiseksi tai joita se ei pysty toimittamaan, kun otetaan huomioon, että vaatimuksesta toimia parhaan kykynsä mukaan aiheutuu asianomaisille osapuolille velvoite toteuttaa merkittäviä ponnisteluja. [24]

55. Sitä, onko unionin yleinen tuomioistuin rikkonut valituksenalaiseen tuomioon sisältyvällä analyysillaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, kuten EBMA väittää toimielinten tukemana, on siten arvioitava kaikkien edellä esitettyjen näkökohtien valossa.

ii) Unionin yleisen tuomioistuimen tekemän analyysin arviointi

56. Tämän ratkaisuehdotuksen 47 kohdasta ilmenee, että toimielinten suorittamaa tiedon tarvittavuuden määrittämistä ja näin ollen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamista on arvioitava kunkin tutkimuksen erityisten olosuhteiden valossa. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa tekemän analyysin arvioimiseksi on siten otettava huomioon nyt käsiteltävän asian erityiset olosuhteet.

57. Nyt käsiteltävässä asiassa Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välillä on selvästi katsottava olleen yhteys tutkimusajanjaksolla yhteisyrityksensä GP:n välityksellä. [25] Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut, GP oli kyseisellä ajanjaksolla ainoa yhteys kyseisten kahden konsernin välillä. [26] Tämä yhteys oli kuitenkin poistumassa ja tosiasiallisesti poistui ennen riidanalaisen asetuksen antamista; lisäksi Giant oli luopumassa omistusosuudestaan GP:ssä. [27] Jos ei oteta huomioon tätä yhteyttä, jota voidaan luonnehtia horisontaaliseksi, koska myös Jinshan-konserni harjoitti polkupyörien valmistusta, kyseiset kaksi konsernia muodostivat tarkastelujaksolla kaksi erillistä yksikköä.

58. Sen johdosta, että kyseiset kaksi konsernia luokiteltiin etuyhteydessä oleviksi osapuoliksi, komissio pyysi käytäntönsä mukaisesti Giant-konsernia täyttämään markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevan lomakkeen ja tämän jälkeen polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen Jinshanista ja kaikista sen konserniin kuuluvista yhtiöistä. [28]

23 Vaatimuksesta, jonka mukaan asianomaisten osapuolten on toimittava parhaan kykynsä mukaan toimittaakseen toimielimille tarvittavat tiedot, ks. perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan loppu. Ks. tältä osin myös polkumyyntiasetuksen liitteessä II oleva 5 kohta.

24 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan osalta ks. WTO:n puitteissa perustetun paneelin kertomus, jonka otsikko on ”Egypti – Lopulliset polkumyyntitullit Turkista peräisin olevien teräksisten raudoituspalkkien tuonnille” ja joka on laadittu 1.10.2002, 7.244 ja 7.245 kohtaan sisältyvät näkökohdat.

25 Sen määrittämiseksi, onko kahden osapuolen välillä etuyhteys, perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa viitataan tässä yhteydessä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamissäännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1) 143 artiklassa esitettyyn etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmään. Tämä määritelmä on merkityksellinen myös, jotta voidaan vientihinnan määrittämiseksi arvioida, onko perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu yhtiösuhde olemassa. Markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevassa lomakkeessa ja polkumyyntiä koskevassa kyselylomakkeessa toistetaan tämä etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmä.

26 Ks. valituksenalaisen tuomion 89 kohta.

27 Ibidem.

28 Ks. edellisen alaviitteen loppu. Ks. myös tämän ratkaisuehdotuksen 10 ja 11 kohta sekä valituksenalaisen tuomion 14–17 kohta.

59. Giant on kuitenkin väittänyt menettelyn kuluessa, että koska sen yhteys Jinshan-konserniin oli epäsuora ja rajoittui omistusosuuteen yhteisyritys GP:ssä, sen ei tarvinnut toimittaa tällaisia tietoja ja se ei se olisi missään tapauksessa voinut täyttää markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaa lomaketta ja sen jälkeen polkumyyntiä koskevia kyselylomakkeita Jinshan-konserniin kuuluvista yrityksistä.

60. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisessa tuomiossa,[29] Giant on kuitenkin toimittanut kattavat tiedot kaikista konserniinsa kuuluvista yrityksistä, myös GP:stä, ja toimittanut tietoja myös Jinshan-konsernista. Tarkemmin sanottuna se on toimittanut Jinshan-konsernin konsernitilinpäätöksen. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut, kyseisten asiakirjojen, luettuina yhdessä muiden toimitettujen tietojen kanssa, ansiosta kaikki kyseiseen konserniin kuuluvat yritykset voitiin yksilöidä ja päätellä, että Jinshan-konserniin kuuluvista yrityksistä vain yhteisyritys GP oli tutkimusajanjaksolla toteuttanut liiketoimia Giant-konsernin kanssa.

61. Giant on lisäksi antanut Jinshanin hallituksen ilmoituksen, jossa vahvistetaan, että ainoa sen ja kyseisen yhtiön välinen yhteys oli yhteisyritys GP ja ettei Jinshanilla tai millään muullakaan sen tytäryhtiöistä ollut mitään muuta yhteyttä Giantiin.[30]

62. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tässä tilanteessa, että käyttäessään käytettävissä olleita tietoja Giantin vientihinnan määrittämiseksi neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa.

63. EBMA väittää, että tämä päätelmä on virheellinen.

64. Ensinnäkin se moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei se ole ottanut huomioon sitä, että neuvosto oli soveltanut perusasetuksen 18 artiklaa ”yleisesti” Giant-konserniin sen vuoksi, että Giant oli kieltäytynyt toimittamasta perus- ja vähimmäistietoja konsernin rakenteesta.

65. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä huomauttaa, ettei EBMA:n ehdottamalle, tämän ratkaisuehdotuksen 31 kohdassa tiivistetysti esitetylle perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan tulkinnalle, jonka mukaan toimielimet voisivat soveltaa kyseistä säännöstä kolmella eri tavalla, ole mitään perusteita kyseisessä säännöksessä eikä missään muussakaan perusasetuksen säännöksessä tai unionin tuomioistuinten oikeuskäytännössä. Sitä ei tue myöskään polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohtaa koskeva WTO:n elinten päätöksentekokäytäntö.

66. Toisin kuin EBMA väittää, useat seikat sen sijaan osoittavat, että toimielimet ovat nyt käsiteltävässä asiassa käyttäneet perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja erityisesti Giant-konsernin vientihinnan määrittämiseksi.

67. Yhtäältä komissio ilmoitti Giantille tämän ratkaisuehdotuksen 13 kohdassa mainitussa 21.3.2013 päivätyssä kirjeessään aikeestaan soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja tehdä päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella erityisesti vientihinnan määrittämiseksi. Toisaalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 131 perustelukappaleesta käy nimenomaan ilmi, että ”vientihintaan sovellettiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa”.

68. Lisäksi – kuten tämän ratkaisuehdotuksen 47 ja 48 kohdasta ilmenee – tiedon tarpeellisuutta ei pidä arvioida abstraktisti tai ”yleisesti” vaan suhteessa tutkimusta suorittavan viranomaisen tehtävänä olevaan – nyt käsiteltävässä asiassa vientihinnan – määrittämiseen.

29 Ks. valituksenalaisen tuomion 63–66 kohta.

30 Ks. valituksenalaisen tuomion 67 kohta.

69. On tietenkin välttämätöntä, että unionin toimielimet saavat jo tutkimuksen alussa joitakin yleisiä tietoja yhtiöistä, jotka ovat etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin näiden vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisen yritysrakenteen määrittämiseksi, ilman että toimielinten tarvitsee perustella kyseisten tietojen tarpeellisuutta perusasetuksen mukaisen päätöksen tekemiseksi.

70. Kuten olen todennut tämän ratkaisuehdotuksen 60 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin todennut nyt käsiteltävässä asiassa, että konserninsa tytäryhtiöiden kattavien tietojen lisäksi Giant oli toimittanut tietoja, joiden avulla voidaan yksilöidä kaikki Jinshan-konsernin yritykset sekä kaikki kyseisen konsernin ja Giant-konsernin väliset kyseisellä ajanjaksolla toteutetut liiketoimet. Tässä tilanteessa EBMA ei voi tosiasiassa väittää, ettei Giant ollut toimittanut perus- ja vähimmäistietoja Jinshanista. [31]

71. Tässä tilanteessa EBMA:n väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ollut ottanut huomioon sitä, että neuvosto oli soveltanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ”yleisesti” Giant-konserniin, on mielestäni hylättävä.

72. Toiseksi EBMA kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin Giantin yhteistyöstä tutkimukseen osallistumisessa. EBMA väittää lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, että perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltaminen Giantiin oli perusteltua sen vuoksi, ettei tämä ollut toiminut yhteistyössä.

73. Tässä yhteydessä on syytä toistaa tämän ratkaisuehdotuksen 57 kohdassa esittämäni toteamus, että jos ei oteta huomioon Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välistä yhteyttä, joka oli muodostunut GP:n kautta, kyseiset kaksi konsernia muodostivat kaksi erillistä yksikköä tai jopa kaksi keskenään kilpailevaa konsernia. Tämän tilanteen vuoksi Giant väitti olevansa kykenemätön toimittamaan tietoja, joita komissio pyysi tutkimuksen aikana Giantia esittämään markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevan lomakkeen ja polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen Jinshanista ja sen konserniin kuuluvista yrityksistä.

74. Oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi, ettei komissio ole ottanut huomioon Giantin väitettä, jonka mukaan tämä ei pystynyt toimittamaan pyydettyjä tietoja. Sitä vastoin komissio painotti sen tärkeyttä, että Giant vastaa kyseisiin lomakkeisiin Jinshanin ja tämän konserniyhtiöiden puolesta, ja kertoi voivansa harkita perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamista, jos vastausta ei toimiteta.

75. Ei ole epäilystäkään siitä, että kyseisiin lomakkeisiin sisältyy hyvin yksityiskohtaisia kysymyksiä. Lomakkeiden asianmukainen täyttäminen edellyttää pääsyä hyvin yksityiskohtaisiin liiketoimintatietoihin, jotka ovat usein luottamuksellisia. Yrityksellä ei yleensä ole (eikä sillä kilpailusääntöjen mukaan edes oleteta olevan) pääsyä kaikkiin tällaisiin kilpailevaan konserniin liittyviin tietoihin. Tässä tilanteessa – vaikkei voida sulkea pois sitä, että Giant on voinut hankkia joitakin pyydettyjä tietoja Jinshanista ja sen konsernista – sillä ei voitu olettaa olevan kaikkia tietoja, jotka olivat tarpeen vaadittujen lomakkeiden täyttämiseksi Jinshanista ja sen konsernista.

76. Kuten olen edellä huomauttanut, [32] asianomaisten osapuolten on osallistuttava polkumyyntitutkimukseen parhaan kykynsä mukaan tekemällä tosiasiallista ja täysimääräistä yhteistyötä. Niiden on erityisesti toimitettava kaikki *käytettävissään olevat* tiedot, joita toimielimet pitävät tarpeellisina päätelmien tekemiseksi. Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamista on kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti ottamalla huomioon asian olosuhteet.

31 Nyt käsiteltävä asia poikkeaa siten 22.5.2014 annettuun tuomioon Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto (T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271) johtaneesta asiasta. Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, etteivät toimielimet olleet tehneet virhettä käyttäessään perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olleita tietoja sen vuoksi, ettei asianomainen osapuoli ollut ilmoittanut kyseisen konsernin kahden tytäryhtiön nimeä, mikä merkitsi sellaisten kattavien ja luotettavien tietojen toimittamatta jättämistä, jotka olisivat poistaneet kaiken epävarmuuden koko konsernin täsmällisestä kokoonpanosta (ks. kyseisen tuomion 49 kohta).

32 Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 47, 48, 53 ja 54 kohta.

77. Nyt käsiteltävälle asialle on ominaista melko erityinen tilanne, jossa ensinnäkin keskenään etuyhteydessä olevien osapuolten välinen suhde oli luonteeltaan horisontaalinen; toiseksi yhteisyritystä, joka oli ainoa yhteys mainittujen osapuolten välillä, oltiin myymässä, niin että kyseinen yhteys oli poistumassa; kolmanneksi asianomainen osapuoli toimi omalta osaltaan täysimääräisesti yhteistyössä tutkimuksessa ja toimitti tietoja myös siihen etuyhteydessä olevasta osapuolesta; neljänneksi se väittää olevansa kykenemätön toimittamaan toimielinten pyytämiä hyvin yksityiskohtaisia tietoja siihen etuyhteydessä olevasta osapuolesta.

78. Näissä olosuhteissa toimielinten olisi mielestäni pitänyt ottaa huomioon Giantin väite, jonka mukaan se ei pystynyt ottamaan huomioon pyydettyjä tietoja, ja niiden olisi pitänyt mahdollisesti täsmentää, mitä erityisiä tietoja ne välttämättä tarvitsivat päätelmien tekemiseksi. Lisäksi niiden olisi pitänyt tarkistaa, millä tavalla Giant olisi voinut parhaan kykynsä mukaan toimittaa kyseiset tiedot.

79. Huomautan tässä yhteydessä yhtäältä, että on yleensä toimielinten tehtävänä ilmoittaa tutkimuksen kohteena oleville osapuolille, mitä tietoja niiden on toimitettava. [33]

80. Toisaalta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa, ettei neuvosto ollut voinut kirjelmissään eikä suullisessa käsittelyssä täsmentää, mitkä lisätiedot niiden tietojen lisäksi, jotka Giant oli toimittanut Jinshan-konserniin kuuluvia yrityksiä koskevan tutkimuksen aikana, olisivat voineet osoittautua tarpeellisiksi Giant-konsernin vientihinnan määrittämiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli osittain tämän toteamuksen perusteella, ettei Giantia voitu moittia joidenkin sellaisten tietojen toimittamatta jättämisestä, jotka oli katsottu tarpeellisiksi epämääräisten väitteiden perusteella, etenkään, kun se, ettei Giantin ja Jinshan-konserniin kuuluvien yritysten välillä ollut yhteyttä, kumosi selvästi väitteet viimeksi mainittuja yrityksiä koskevien polkumyyntikyselyvastausten tarpeellisuudesta. Huomautan tässä yhteydessä myös, että kun sama kysymys esitettiin neuvostolle unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, sekään ei pystynyt vastaamaan siihen tyydyttävästi.

81. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 131 perustelukappaleesta ilmenee, että toimielimet katsoivat, että Giantin olisi pitänyt toimittaa Jinshan-konsernin yhtiöiden osalta tiedot tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksesta, myynnin määrästä ja vientihinnasta unioniin tutkimusajanjaksolla. Valituksessaan EBMA puolestaan mainitsee esimerkkinä tiedoista, jotka olisi pitänyt tarkistaa, Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin väliset mahdolliset markkinoiden jakamista koskevat sopimukset tai yhteiset hintapolitiikat. Ottaen huomioon nyt esillä olevan asian olosuhteet, jotka esitetään tämän ratkaisuehdotuksen 77 kohdassa, toimielinten olisi pitänyt – mikäli ne tarvitsivat juuri näitä tietoja – pyytää erityisesti niitä ja tarkistaa, mitä tietoja Giant olisi parhaan kykynsä mukaan toimimalla voinut kohtuudella toimittaa jo toimittamiensa tietojen lisäksi. Tässä tilanteessa toimielinten on täytynyt tietää, kuinka paljon yksityiskohtaisia tietoja Giant itse asiassa oli toimittanut.

82. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että vaikka polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolilla on perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähtökohtaisesti velvollisuus vastata komission kyselylomakkeeseen, tämän saman asetuksen 18 artiklan 3 kohdan sanamuodosta johtuu, että toisessa muodossa tai toisen asiakirjan yhteydessä esitettyjä tietoja ei saa jättää ottamatta huomioon, kun tässä artiklassa luetellut neljä edellytystä täyttyvät. [34]

33 Ks. tästä polkumyynnin vastaisen sopimuksen liitteessä II oleva 1 kohta, jossa määrätään erityisesti, että tutkintaviranomaisten on ilmoitettava tutkimuksen kohteena oleville osapuolille ”tiedot, joita [niiltä] vaaditaan”.

34 Ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 150 kohta). Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin vahvisti analyysin, jonka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti 10.3.2009 antamassaan tuomiossa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62, 90 ja 91 kohta), jossa viimeksi mainittu tuomioistuin katsoi, että perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kun osapuoli on jättänyt vastaamatta kyselylomakkeeseen mutta on antanut tietoja toisen asiakirjan yhteydessä, sitä ei voida moittia yhteistyön puuttumisesta, jos ensinnäkin mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, toiseksi tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, kolmanneksi ne voidaan tarkistaa ja neljänneksi osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

83. Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole arvioinut Giantin yhteistyötä virheellisesti eikä ole tältä osin soveltanut virheellisesti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa.

84. Kolmanneksi EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on soveltanut virheellisesti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa aiheuttamalla toimielimille virheellisesti liiallisen todistustaakan etuyhteydessä olevien, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin osallistuvien yritysten osalta edellytettyjen perus- ja vähimmäistietojen tarpeellisuudesta.

85. Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa kuitenkin, että tämä väite on hylättävä. Kuten olen huomauttanut useaan otteeseen, ei nimittäin ole epäilystäkään siitä, että on toimielinten tehtävä arvioida päätelmien tekemisessä käytettävien tietojen tarpeellisuus.

86. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin todennut nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, että Giant oli toimittanut nyt käsiteltävän asian kaltaisessa erityisessä tilanteessa siihen etuyhteydessä olevasta osapuolesta perustietoja, jotka olivat riittäviä, jotta toimielimet saattoivat tehdä vientihintaa koskevat päätelmät.

87. Lopuksi on vielä vastattava kahteen neuvoston vastineessaan esittämään väitteeseen. Ensinnäkin väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti todennut, etteivät pyydetyt tiedot olleet tarpeellisia, on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemä arviointi. Toiseksi on todettava, että väitteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että toimielimet olivat soveltaneet perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, koska Giant-konserni oli ilmoittanut niille vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, perusteena on valituksenalaisen tuomion virheellinen tulkinta, koska kyseinen tuomio ei sisällä tällaisia näkökohtia. [35]

88. Edellä esitetyn perusteella ei mielestäni voida hyväksyä EBMA:n väitteitä, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa.

2) Väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt oikeudellisen valvontavaltansa rajat

89. EBMA väittää, että unionin yleinen tuomioistuin korvasi toimielinten arvioinnin omallaan tehdessään johtopäätöksiä esitettyjen osittaisten todisteiden perusteella eikä siten ottanut huomioon toimielinten laajaa harkintavaltaa ja ylitti oikeudellisen valvontavaltansa rajat.

90. Tästä on muistutettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. [36]

35 Unionin yleinen tuomioistuin päinvastoin analysoi valituksenalaisen tuomion 71–75 kohdassa neuvoston esittämiä seikkoja ja päätteli saman tuomion 76 kohdassa, että riippumatta siitä, tarkastellaanko kyseisiä seikkoja erikseen vai yhdessä, niiden perusteella ei voitu nyt käsiteltävässä asiassa katsoa, että Giantin toimittamat tiedot vientihinnasta olivat vääriä tai harhaanjohtavia.

36 Ks. mm. tuomio 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ym. v. Hubei (C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

91. On syytä huomauttaa, että vaikka toimielimillä on laaja harkintavalta, joka kattaa myös niiden päätelmien tekemiseen tarvitsemiensa tietojen yksilöimisen, tämä ei kuitenkaan tarkoita, että – kuten tämän ratkaisuehdotuksen 54 kohdasta ilmenee – ne voisivat vaatia asianomaiselta osapuolelta mitä tahansa tietoja tai ettei niiden mahdollisuutta käyttää perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja olisi mitenkään rajoitettu.

92. Unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt nyt käsiteltävänä olevassa asiassa oikeudenkäyntiaineistossa olevien seikkojen ja kyseisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn kuluessa tekemiensä toteamusten perusteella, että neuvosto oli nyt käsiteltävän asian erityisessä tilanteessa rikkonut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa. Neuvosto ei nimittäin voinut käyttää käytettävissä olleita tietoja määrittääkseen Giantin vientihinnan tilanteessa, jossa yhtäältä kyseinen hinta voitiin laskea sen toimittamien tietojen perusteella ja jossa toisaalta neuvosto ei ollut pystynyt määrittämään, mitä lisätietoja tätä varten olisi tarvittu.

93. Tässä tilanteessa en katso, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon toimielinten harkintavallan ja että se olisi ylittänyt oikeudellisen valvontavaltansa rajat.

94. Mielestäni EBMA:n valituksen kaksi ensimmäistä valitusperustetta on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

B Kolmas valitusperuste

95. Kolmannella valitusperusteellaan EBMA riitauttaa valituksenalaisen tuomion 79–91 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei neuvosto voinut vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymistään soveltaa Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia. Tämän päätelmän tehdäkseen unionin yleinen tuomioistuin on nojautunut kolmeen perusteeseen.

96. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut, että neuvosto oli vahvistanut, että perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei ollut otettu huomioon tarkasteltaessa Giantin tilannetta ja että kyseinen toimielin ei ollut vedonnut mihinkään muuhun perusasetuksen säännökseen, jonka mukaan kieltäytyminen soveltamasta yksilöllistä polkumyyntitullia vientiä harjoittavaan tuottajaan voitaisiin perustella toimenpiteiden kiertämisen riskillä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tässä tilanteessa, ettei neuvosto voinut vedota kyseiseen riskiin perustellakseen sitä, että valittajaan sovelletaan koko maata koskevaa tullia. [37]

97. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei neuvosto voinut kieltäytyä soveltamasta yksilöllistä polkumyyntitullia nojautumalla käsitteeseen ”etuyhteydessä olevat yritykset” sisältyvään pelkästään hypoteettiseen toimenpiteiden kiertämisen riskiin. Päättelynsä tueksi unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut WTO:n riitojenratkaisuelimen päätöksentekokäytäntöön, jonka mukaan riskiä, että yksilöllisten polkumyyntitullien määrääminen on tehoton keino polkumyynnin torjumiseksi, ei voida käyttää yksistään perusteena sille, että määrätään koko maata koskeva tulli, jota sovelletaan vientiä harjoittaviin tuottajiin. [38]

98. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että toimielinten olisi joka tapauksessa pitänyt riidanalaisen asetuksen antoajankohtana käytettävissään olleiden tietojen perusteella todeta, ettei Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välillä ollut riskiä polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisestä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi erityisesti, että Giantin vetäytyminen GP:stä oli omiaan poistamaan Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välisen ainoan yhteyden ja siten poistamaan kyseisten kahden konsernin väliseen yhteyteen perustuvan toimenpiteiden kiertämisen riskin. [39]

37 Valituksenalaisen tuomion 81 ja 82 kohta.

38 Valituksenalaisen tuomion 83 ja 84 kohta sekä siinä mainitut WTO:n riitojenratkaisuelimen raportit.

39 Valituksenalaisen tuomion 85–89 kohta.

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

99. EBMA katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on perustanut päätelmänsä, jonka mukaan toimielimet eivät voineet nyt käsiteltävässä asiassa vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin, virheelliseen lähtökohtaan, jonka mukaan nyt käsiteltävä asia koskee vientihinnan määrittämistä. [40]

100. Toiseksi EBMA:n mukaan yhtiöiden ollessa etuyhteydessä toisiinsa, kuten nyt käsiteltävässä asiassa Giant-konserni ja Jinshan-konserni, toimenpiteiden kiertämisen riski on olemassa aina, jos etuyhteydessä olevalla yrityksellä on matalampi polkumyyntitulli kuin saman konsernin toisella yrityksellä. Siitä seuraa, että valituksenalaiseen tuomioon sisältyvät perustelut, jotka koskevat etuyhteydettömien yritysten välistä hypoteettista toimenpiteiden kiertämisen riskiä, ovat EBMA:n mukaan perustavalla tavalla ja oikeudellisesti virheelliset. Toimielinten huolenaiheet, jotka koskevat sitä, että nyt käsiteltävässä asiassa etuyhteydessä olevat yhtiöt kiertävät toimenpiteitä, ovat sen mukaan siten perusteltuja. Unionin yleisen tuomioistuimen viittaukset WTO:n riitojenratkaisuelimen päätöksiin eivät sen mukaan ole merkityksellisiä.

101. Kolmanneksi ja viimeiseksi EBMA väittää, ettei voida sulkea pois sitä, että Giant-konserni ja Jinshan-konserni olivat tutkimusajanjaksolla etuyhteydessä toisiinsa tavalla, joka ylittää sen, mikä käy ilmi kyselylomakkeisiin annetuista Giant-konsernin yhtiöitä koskevista vastauksista ja Jinshanin konsernitilinpäätöksestä.

102. Neuvosto yhtyy tähän perusteeseen. Lisäksi neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa. Se huomauttaa tässä yhteydessä, että kyseisen asetuksen 9 artiklan 5 kohdan e alakohdan mukaan toimenpiteiden kiertämisen riski voi olla olemassa muista kuin markkinatalousmaista, kuten Kiinasta, peräisin olevassa viennissä. Perusasetuksessa mainitaan tästä mahdollisuudesta siinä tapauksessa, että valtio puuttuu yrityksen toimintaan. Tilanne on juuri tämä Giant-konsernin tapauksessa, koska Kiinan valtio omisti tarkastelujaksolla 33,13 prosenttia Jinshanista, eikä Giant-konserni ilmoittanut tätä tietoa tutkimuksessa. Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan e alakohdassa tarkoitettu toimenpiteiden kiertämisen riski mainitaan myös riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 114 perustelukappaleessa.

103. Giant väittää aluksi, ettei kolmatta valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi, sillä ensimmäisen ja toisen valitusperusteen tavoin se koskee sen mielestä tosiseikaston arvioimista, joka ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan valitusasioissa. Toissijaisesti se katsoo, että kolmas valitusperuste on perusteeton.

2. Arviointi

104. Ensiksi on – tämän ratkaisuehdotuksen 40 kohdassa mainitsemani oikeuskäytännön valossa – tutkittava Giantin EBMA:n kolmannesta valitusperusteesta esittämä oikeudenkäyntiväite.

105. Mielestäni tässä yhteydessä ei ole epäilystäkään siitä, että kaksi ensimmäistä väitettä, jotka esitetään tiivistetysti tämän ratkaisuehdotuksen 99 ja 100 kohdassa, herättävät oikeuskysymyksiä, jotka unionin tuomioistuin on toimivaltainen arvioimaan valitusasiassa. Nämä kaksi väitettä kyseenalaistavat nimittäin unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn kaksi oikeudellista lähtökohtaa. Toisella väitteellä pyritään riitauttamaan myös valituksenalaiseen tuomioon sisältyvien WTO:n riitojenratkaisuelimen päätöksentekokäytäntöön tehtyjen viittausten merkityksellisyys.

40 Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 32 kohta.

106. Sitä vastoin kolmannella väitteellä, joka esitetään tiivistetysti tämän ratkaisuehdotuksen 101 kohdassa, pyritään kyseenalaistamaan valituksenalaisen tuomion 89 kohtaan sisältyvä tosiseikastoa koskeva arviointi, jonka mukaan yhteisyritys GP oli ainoa yhteys Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välillä. Kyseinen väite on näin ollen jätettävä tutkimatta.

107. Aineellisen kysymyksen osalta huomautan ensinnäkin, että ensimmäinen väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin vetosi virheelliseen lähtökohtaan, jonka mukaan asia koski vientihinnan määrittämistä, on hylättävä tämän ratkaisuehdotuksen 64–67 kohdassa esittämieni seikkojen perusteella. Kyseisistä seikoista ilmenee nimittäin, ettei tämä lähtökohta ole virheellinen.

108. Muilta osin totean, ettei EBMA tosiasiassa kyseenalaista päättelyllään 86–88 kohdassa esitettyjen tietojen perusteella valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa esitettyä toteamusta, jonka mukaan toimielinten käytettävissä *riidanalaisen asetuksen antoajankohtana* olleet tiedot olivat *joka tapauksessa* riittävät, jotta voitiin todeta, ettei Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välillä ollut toimenpiteiden kiertämisen riskiä. EBMA ei erityisesti riitauta oikeudellisesti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa esittämää toteamusta, jonka mukaan Giantin vetäytyminen GP:stä oli omiaan poistamaan toimenpiteiden kiertämisen riskin.

109. Tämä toteamus riittää yksinään perusteeksi valituksenalaisen tuomion 90 kohtaan sisältyvälle toteamukselle, jonka mukaan neuvosto ei voinut nyt käsiteltävässä asiassa vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymistään soveltaa Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia.

110. Tästä seuraa, että vaikka katsottaisiin, että valituksenalaisen tuomion 82–84 kohtaan sisältyvät näkökohdat olivat virheellisiä, valituksenalaisen tuomion 90 kohtaan sisältyvä toteamus pitää paikkansa edelleen. Tässä tilanteessa on todettava, ettei kyseisiä kohtia koskevia väitteitä voida hyväksyä.

111. Lopuksi neuvoston perusteluista, jotka esitetään tiivistetysti tämän ratkaisuehdotuksen 102 kohdassa, on muistutettava, että työjärjestyksen 172 ja 174 artiklasta sekä 178 artiklan 1 kohdasta ja 3 kohdan toisesta virkkeestä käy yhdessä luettuina ilmi, että työjärjestyksen 172 artiklan mukaisesti annetussa vastineessa ei voida vaatia valituksenalaisen tuomion kumoamista perustein, jotka ovat erillisiä ja itsenäisiä valituksessa esitetyistä perusteista, koska tällaisiin perusteisiin voidaan vedota vain liitännäisvalituksessa.[41]

112. On todettava, että kolmannessa valitusperusteessaan EBMA ei ole missään vaiheessa vedonnut perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan rikkomiseen. Näin ollen katson, että neuvoston vastineessaan esittämä peruste on erillinen ja itsenäinen valituksenalaisen tuomion kumoamisperuste, joka on jätettävä tutkimatta.

113. Joka tapauksessa katson, että myös tämä peruste on hylättävä. Neuvosto ei nimittäin voisi tosiasiassa vedota sellaisen säännöksen – perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan - rikkomiseen, jota ei ole, kuten se on itse todennut unionin yleisessä tuomioistuimessa,[42] sovellettu Giantiin nyt käsiteltävässä asiassa. Neuvosto ei voisi vedota myöskään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 114 perustelukappaleeseen, koska se ei selvästikään liity asiayhteyteen; kyseisessä perustelukappaleessa ainoastaan mainitaan perusasetuksen asian kannalta merkitykselliset säännökset.

114. Edellä esitetystä seuraa mielestäni, että myös EBMA:n kolmas valitusperuste on hylättävä, ja näin ollen valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

41 Ks. tästä tuomio 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. komissio (C-449/14 P, EU:C:2016:848, 97–102 kohta) ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto (C-45/15 P, EU:C:2017:402, 20–22 kohta).

42 Ks. valituksenalaisen tuomion 82 kohta.

VII Ratkaisuehdotus

115. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Giant (China) Co. Ltd:n oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.